

РЕШЕНИЕ

№ 738

гр. София, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла Станимирова

Членове: Рени Ковачка
Васил Василев

при участието на секретаря Ирена М. Дянкова
като разгледа докладваното от Рени Ковачка Въззивно търговско дело № 20221001000551 по описа за 2022 година
, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по въззивна жалба , подадена от З. С. С. срещу Решение от 17.03.2022год., постановено по т.д.№ 2331/2020год. по описа на СГС, с което са отхвърлени предявените от жалбоподателката срещу Сдружение „ Европейска Агенция за защита на изпълнителските, продуцентските и авторските права „ гр.София искове с правна квалификация чл.25, ал.4 вр. с ал.6 от ЗЮЛНЦ за отмяна на взетите от общото събрание на сдружението решения , обективирани в протокол от 27.10.2020год. по т.5 от дневния ред, с които З. С. С. и М. А. Ч. са освободени като членове на управителния съвет и за членове са избрани З. А. П. и Т. И. И..

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е необосновано и неправилно. Въззивникът счита, че приетата за установена от първоинстанционния съд фактическа обстановка, върху която е изградил правните си изводи , не съответства на данните по делото .Твърди ,че в нарушение на процесуалните правила съдът е направил погрешен извод относно предмета на обжалване , не е зачел изложени от ищеца в тази връзка пояснения и допълнения на исковата молба, като е обърнал и смесил искания, доводи и доказателства по делото. Така незаконосъобразно е отказал да разгледа някои от обжалваните решения като се счита ,че това е направено в интерес на противната страна.Сочи като неправилни изводите на съда касателно законосъобразността на взетите на проведеното на 27.10.2020год. общо събрание на сдружението решения като взети на ОС,проведено при спазването на процедурните правила по свикването му и при наличие на кворум и при игнориране на релевантни за спора въпроси за легитимния състав на Управителния съвет, насрочил събраниято.

По изложените доводи се прави искане за отмяна на обжалваното решение като неправилно и за уважаване на предявените искове, ведно с произтичащите от това последици.

Писмен отговор не е подаден от въззиваемото сдружение . В съдебно заседание пред въззивната инстанция неговият процесуален представител прави искане за потвърждаване на обжалваното решение като правилно и законосъобразно и за присъждане на направените разноски за въззивното производство по представен списък по чл.80 от ГПК.

Апелативен съд-София, като взе предвид оплакванията в жалбата, становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено по делото следното :

Първоинстанционното производство е образувано по иск по чл.25, ал.4 вр. ал.6 от ЗЮЛНЦ, предявен от З. С. против взето от общото събрание на сдружение „Европейска агенция за защита на изпълнителските , продуцентските и авторските права“ / ЕАЗИПА/, и обективизирано в т.5 на Протокол от 27.10.2020год. решение, с което З. С. С. и М. А. Ч. са освободени като членове на управителния съвет и З. А. П. и Т. И. И. са приети за членове на управителния съвет.

В исковата молба се твърди незаконосъобразност на обективизираните в т.5 от Протокол от 27.10.2020год. решение поради това , че на него са присъствали множество физически лица , които не са членове на сдружението /в противоречие на чл.24 от ЗЮЛНЦ/, поради това, че действителните членове на сдружението не са допуснати до участие и поради това ,че оспорваното решение не е включено в обявления в поканата дневен ред .

Ответното сдружение оспорва иска като неоснователен. Счита че не са налице сочените от ищцата пороци в свикването и провеждането на общото събрание на сдружението, което да е довело до незаконосъобразност на взетото на него и обективизирано под т. 5 от протокола от 27.10.2020год. решение.

Приемайки предявения иск за допустим, първоинстанционният съд се е произнесъл по него с обжалваното в настоящото производство решение като го е отхвърлил като неоснователен.

При извършената служебна проверка по реда на чл.269 от ГПК Апелативен съд- София, в настоящия си състав, намира обжалваното първоинстанционно решение за валидно. Решението е допустимо като постановено по допустимо предявен от член на УС на сдружението , в установения от закона преклузивен срок иск по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ и на заявените с исковата молба оплаквания за пороци на атакуваното решение на общото събрание на ответното сдружение, но само в частта , в която съдът се е произнесъл относно правата на ищцата- З. С. . Произнасяйки се и по отношение правата на М. А. Ч. , по предявен от З. С. иск по чл.25, ал.4 от ЗЮЛНЦ, първоинстанционният съд е постановил недопустимо решение, което следва да бъде обезсилено. В уточняваща молба вх.№ 26590/18.01.2021год. ищцата изрично е конкретизирала , че иска отмяна като незаконосъобразни на решенията, взети на проведено на 27.10.2020год. ОС на ЕАЗИПА , с което тя и М. Ч. са освободени като членове на управителния съвет на ЕАЗИПА , както и решенията , с които З. П. и Т. И. са приети като членове на Управителния съвет на сдружението . Правото по чл.25, ал.4 от ЗЮЛНЦ е предоставено в защита интереса на всеки член на сдружението в случай на взето в противоречие със закона или устава решение на Общото събрание , с което се засягат негови членствени права. От тук произтича и правния интерес за този член на сдружението , респ. активната му процесуална да предяви иска по чл. 25, ал.4 от ЗЮЛНЦ за защита на собствените си права и изключва правния му интерес за предявяване на иска в защита на чужди права. Ето защо З. С. е активно легитимирана да спорва обективизираното в т.5 от протокола от проведено на 27.10.2020год. ОС на ЕАЗИПА решение,но само в частта , засягаща нейните права , а иска по чл.25, ал.4 от ЗЮЛНЦ касателно решението , в частта му за освобождаването на М. Ч. се явява недопустим поради липса на правен интерес, което прави недопустимо и постановеното по него решение.

В останалата си обжалвана част решението е допустимо и правилно по изложените в него подробни мотиви , които настоящия състав на въззивната инстанция напълно споделя и към които препраща на основание чл.272 от ГПК. По отношение спорните моменти по делото и оплакванията в жалбата следва да се акцентира върху следното:

Съгласно чл.24 от ЗЮЛНЦ Общото събрание се състои от всички членове на сдружението, освен ако в устава не е предвидено друго. В разпоредбата на чл.27 от ЗЮЛНЦ е посочено ,че общото събрание е законно , ако присъстват повече от половината от всички членове . Предвидено е ,че при липса на кворум събранието се отлага с един час по-късно на същото място и при същия дневен ред и може да се проведе, колкото и членове се явяват , освен ако в устава не е предвидено друго.Последното не се установява по делото.

В случая се атакува решение, взето на проведено на 27.10.2020год. ОС на сдружението , обективизирано в т. 5 от съставения за провеждането му протокол от същата дата. Събранието е проведено при следния дневен ред : 1. Обсъждане и гласуване отчета на УС на ЕАЗИПА пред членовете на Общото събрание за извършеното и резултатите през периода 2015-2019г.за защита интересите на членовете ,в това число и по съдебен ред.2. Обсъждане и гласуване на Правила за изчисляване дължимите на членовете на ЕАЗИПА суми за права от събираните от Музикаутор и от Профон или от постъпили обезщетения за права от съдебни дела, 3. Обсъждане и гласуване решения за заплащане по справка за натрупани задължения от ЕАЗИПА към НОИ, НАП и на работили за ЕАЗИПА без договори и без заплащане в течение на последните 5 години, които да бъдат изплатени само при спечелване дело № 949/2019г. по Закона за отговорността на държавата и общините, заведено от ЕАЗИПА срещу Министерство на културата и при постъпване на обезщетение или суми за права, постъпили в ЕАЗИПА ,което да се впише като изрично условие в договорите ,които да се сключват с тях,4. Обсъждане и гласуване на нов Устав на ЕАЗИПА за отразяване на задължителните изменения и допълнения на Закона за юридическите лица с нестопанска цел и на измененията и допълненията в Закона за авторското право и сродните му права за организациите за колективно управление на права., 5. Разглеждане искането на Управителни съвет за оставка на 2-ма члена на УС и в случай на приемане и гласуване на оставката им- избор на 2-ма нови члена за попълване състава на УС и 6. Други организационни въпроси –при условията на ЗЮЛНЦ и Устава на ЕАЗИПА.

Общото събрание на сдружението е насрочено с начален час 16.00часа , но е проведено в 17.00часа в хипотезата на чл. 27, предл. второ от ЗЮЛНЦ и чл.22, ал.1, предл. второ от Устава на сдружението или при т.н. „ спадащ кворум“ и при участие на 50 броя членове на сдружението . В протокола е отразено взимането на следните решения : по т.1 от дневния ред – НЕ СЕ ПРИЕМА отчета на УС на ЕАЗИПА пред членовете на ОС за извършеното и резултатите през периода 2015-2019г.за защита интересите на членовете, в това число УС и по съдебен ред –с пълно мнозинство от 50 гласа , по т.2 от дневния ред : НЕ СЕ ПРИЕМАТ правила за изчисляване дължимите на членовете на ЕАЗИПА суми за права от събираните от Музикаутор и Профон или от постъпили обезщетение за права и съдебни дела- с пълно мнозинство от 50 гласа., по т.3 от дневния ред : НЕ СА ПРИЕТИ решения за заплащане по справка за натрупани задължения от ЕАЗИПА към НОИ, НАП и на работили за ЕАЗИПА без договори и без заплащане в течение на последните 5 години, които да бъдат изплатени само при спечелване дело № 949/2019г. по Закона за отговорността на държавата и общините, заведено от ЕАЗИПА срещу Министерство на културата и при постъпване на обезщетение или суми за права, постъпили в ЕАЗИПА ,което да се впише като изрично условие в договорите , които да се сключват с тях- пълно мнозинство от 50 гласа, по т.4 от дневния ред : НЕ СЕ ПРИЕМА нов устав на ЕАЗИПА за отразяване на задължителните изменения и допълнения на Закона за юридическите лица с нестопанска цел и на измененията и допълненията в Закона за авторското право и сродните му права за организациите за колективно управление на права- с пълно мнозинство от 50 гласа , по т.5 от дневния ред : ОСВОБОЖДАВА З. С. С. и М. А. Ч. като членове на УС ,без да ги освобождава от отговорност и ПРИЕМА З. А. П. и Т. И. И. като членове на УС- с пълно мнозинство от 50 гласа.

По делото е представен списък на членовете на сдружението към 25.09.2020год. и такъв към датата на събранието-27.10.2020год. , изготвени от представители на сдружението , от които е видно ,че те наброяват 176 лица . С оглед отразеното в списъците ,респ. отразеното в протокола от 27.10.2020год. относно броя на присъствалите лица на проведеното в 17.00 часа общо събрание се следва извод, че при провеждането му е бил налице изискуемия се по закон кворум.

Такъв би бил налице дори и да се приеме за доказано оспорването на представените от ответното сдружение списъци и да бъде прието за доказано обективизирано в допълнителна искова молба вх.№347307/ 08.09.2021год./ твърдение на ищцата, че на проведеното на 27.10.2020год. общо събрание на сдружението са присъствали 20 действителни членове на сдружението /посочени в списък на лист 76 от делото/. След като на проведеното на 27.10.2020год. в 16.00 часа общо събрание са присъствали 36 от членовете на сдружението ,респ. не е бил налице кворум за провеждането му, то с отлагането му за след един час и при провеждането му в 17.00 часа , не е съществувало законова пречка за това ,съгласно разписаното в чл.27, ал.1 ,предл.2 от ЗЮЛНЦ, независимо от броя на явилите се 20 члена на сдружението.

Във въззивната жалба въззивникът поддържа, че позицията му по спора е останала неразбрана от първоинстанционния съд и че последният е игнорирал нелегитимността на УС ,

насрочил общото събрание на 27.10.2020год. , участието в него на лица, които не са членове на сдружението и респ. недопускането до участие в него на действителни членове на сдружението. Така счита ,че в противоречие на закона първоинстанционния съд бил приел за законно насрочването , организирането и ръководенето на едно общо събрание от лица , които не са членове на сдружението и за законосъобразно провеждането му в присъствие на лица , които не са членове на същото това сдружение. Тези оплаквания са несъстоятелни. По предявен по чл.25 , ал.4 от ЗЮЛНЦ иск съдът дължи произнасяне по заявените с исковата молба оплаквания за пороци на атакуваните решения на общото събрание на сдружението като в т.6 и т.8 от Тълкувателно решение № 1 от 06.12.2002г. по т.д. 1/2002г. на ОСГК на ВКС е прието за недопустимо съдът да се произнася по основания за отмяна на решение на общото събрание, които не са релевирани от ищеца с исковата молба, както е и за недопустимо под формата на изменение на иска да бъдат въвеждани допълнително нови основания за неправилност на решенията на общото събрание след изтичане на установените в закона преклузивни срокове за предявяване на иска за отмяна на решенията. Така , при съобразяване с указанията , дадени в цитираното Тълкувателно решение, първоинстанционният съд е дължал и правилно се е произнесъл по наличността на само тези пороци на атакуваното решение на ОС на сдружението, които са релевирани в исковата молба . Такива не са организирането и ръководенето на общото събрание от лица , които не са членове на сдружението и от нелегитимен УС, поради което отказа за разглеждането им не опорочава обжалвания съдебен акт.

Аналогичен извод настоящият въззивен състав прави и по отношение оплакването на въззивника за неизвършен контрол от първоинстанционния съд за законосъобразност на решение за избор на В. Г. като председател на УС на ЕАЗИПА , взето на проведеното на 27.10.2020год. общо събрание на сдружението ,тъй като тази претенция е заявена след изтичане на преклузивния едногодишен срок по смисъла на чл.25, ал.6 от ЗЮЛНЦ / с допълнителна искова молба вх.№ 347307/08.09.2021год. /.

Във връзка с оплакванията в жалбата, следва да се отбележи, че първоинстанционният съд правилно е осъществил съдебен контрол за законосъобразност единствено по отношение на решението, обективизирано в т.5 от протокола за проведено на 27.10.2020год. събрание на сдружението /касателно правата на З. С. /, но не и по отношение на останалите оформени в протокола решения. С оглед тяхното предметно съдържание съдът е приел, че атакуването им е недопустимо , поради което и е върнал исковата молба в частта на предявените искове за отмяна на тези решения с Разпореждане № 261378/02.02.2021год., влязло в сила на 13.04.2021год. Така, предмет на предявения иск по чл.25, ал.4 вр. с ал.6 от ЗЮЛНЦ е останало единствено решението на общото събрание на сдружение ЕАЗИПА, обективизирано в т.5 от протокола от 27.10.2020год., по законосъобразността на което първоинстанционният съд се е произнесъл с обжалваното в настоящото производство решение.

В исковата молба като порок на атакуваното решение е посочено, че на Общото събрание са присъствали множество физически лица,които не са членове на сдружение ЕАЗИПА и че действителните членове на сдружението насилствено не са били допуснати до участие в него. Нито в исковата молба , нито в допълнителната искова молба се съдържа твърдение ,че участието в общото събрание на сдружението на лица не-членове и респ. неучастието на действителните членове /резултат от недопускането им в залата за провеждането му / е повлияло на кворума за провеждане на ОС и / или на мнозинство при вземане на решението, чиято отмяна се иска. При липса на такива , надлежно въведени твърдения, първоинстанционния съд правилно е преценил, че въпроса дали е извършено нарушение на членствените права на лицата , които не са допуснати до участие в събранието е извън предметния обхват на извършваната от него проверка за законосъобразност на атакуваното решение и това негово виждане и в съответствие с възприетото в Решение № 94/15.10.2012год., постановено по т.д.№ 734/2011год. на ВКС-ТК.

Правилно първоинстанционния съд е приел ,че атакуваното решение на проведеното на 27.10.2020год. ОС на сдружение ЕАЗИПА не страда от сочения от ищцата порок, а именно че е взето в нарушение на чл.29, ал.3 от ЗЮЛНЦ. В поканата за събранието на сдружение ЕАЗИПА под т.5 от дневния ред на насроченото на 27.10.2020год. е включено за разглеждане искане на Управителния съвет на оставка на 2-ма членове на УС и в случай на приемане и гласуване на оставката им- избор на 2-ма нови члена за попълване на състава на УС,което е достатъчно и без да се посочват конкретни имена, за да се приеме, че е спазено изискването на чл.26, ал.2 от ЗЮЛНЦ.

Предвид гореизложеното настоящият въззивен състав намира ,че правилно

първоинстанционния съд е достигнал до извод за неоснователност на предявения от З. С. иск по чл. 25, ал.4 от ЗЮЛНЦ ,поради което обжалваното решение / в частта ,в което е прието за допустимо/ следва да бъде потвърдено.

Предвид изхода от спора и на основание чл.78 от ГПК на въззиваемото сдружение се дължат разноски за въззивното производство , които съгласно представените списък на разноските, договор за правна защита и съдействие и пълномощно от 03.10.2022год. се доказват в размер на 800лева. Възражение за тяхната прекомерност не е направено от въззивника.

Мотивиран от горното, Апелативен съд-София, ТО, 9-ти състав

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА Решение от 17.03.2022год., постановено по т.д.№ 2331/2020год. по описа на СГС, ТО, VI-16 състав , В ЧАСТТА МУ, с която е отхвърлен предявения от З. С. С. с ЕГН ***** със съдебен адрес : гр.*** , кв.“ ****“, бл. ***, вх. ***, ет. ***, ап. *** срещу Сдружение „ Европейска агенция за защита на изпълнителските, продуцентските и авторските права“ с ЕИК 175458984 със седалище и адрес на управление: гр.София,пл.“ Света Неделя“ № 16, ет.6, офис 14 иск по чл. 25,ал.4 във вр. с ал.6 от ЗЮЛНЦ за отмяна на взето от Общо събрание на сдружението решение, обективизирано в протокол от 27.10.2020год. по т.5 от дневния ред , с което М. А. Ч. е освободен като член на Управителния съвет и ПРЕКРАТЯВА като НЕДОПУСТИМО производството по делото така предявения иск.

ПОТВЪРЖДАВА Решението в останалата му обжалвана част.

ОСЪЖДА З. С. С. с ЕГН ***** със съдебен адрес : гр.*** , кв.“ ****“, бл. ***, вх. ***, ет. ***, ап. *** да заплати на Сдружение „ Европейска агенция за защита на изпълнителските, продуцентските и авторските права“ с ЕИК 175458984 със седалище и адрес на управление: гр.София,пл.“ Света Неделя“ № 16, ет.6, офис 14 сумата от 800 лева , представляваща направени разноски за въззивното производство .

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване при наличие основанията по чл. 280, ал.1 и ал.2 от ГПК пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____